

Ydinvastuuvakuutusten valvonta

1	Yleistä	3
2	Kansainvälinen ydinvastuujärjestelmä	3
3	Ydinvastuuasioden hallinto ja valvonta Suomessa	4
3.1	Valtioneuvosto sekä kauppaja- ja teollisuusministeriö	4
3.2	Vakuutusvalvontavirasto	4
3.3	Säteilyturvakeskusta koskevat säännökset	5
3.4	Säteilyturvakeskukseen kuuluva valvonta	5
4	Valvontamenettely	5
4.1	Ydinlaitoksia koskevat vastuuvakuutukset	5
4.2	FiR-tutkimusreaktori	6
4.3	Ydinainesten kuljetuksia koskevat vastuuvakuutukset	6
4.3.1	Kuljetus Suomeen sopimusvaltiosta	6
4.3.2	Kuljetus Suomeen muusta kuin sopimusvaltiosta	6
4.3.3	Suomalaiselta luvanhaltijalta lähtevä kuljetus	7
4.3.4	Kauttakuljetukset	7
5	Viitteet	7

Tämä ohje on voimassa 1.10.2000 alkaen toistaiseksi.

Helsinki 2000
Oy Edita Ab
ISBN 951-712-383-3
ISSN 0783-2311

Valtuutusperusteet

Säteilyturvakeskus antaa ydinenergian käytön turvallisuutta, turva- ja valmiusjärjestelyjä sekä ydinmateriaalien valvontaa koskevat yksityiskohtaiset määräykset seuraavien lakien ja määräysten nojalla:

- ydinenergialain (990/1987) 55 §:n 2 momentin 3 kohta
- ydinvoimalaitosten turvallisuutta koskevan valtioneuvoston päätöksen (395/1991) 29 §
- ydinvoimalaitosten turvajärjestelyjä koskevan valtioneuvoston päätöksen (396/1991) 13 §
- ydinvoimalaitosten valmiusjärjestelyjä koskevan valtioneuvoston päätöksen (397/1991) 11 §
- ydinvoimalaitosten voimalaitosjätteiden loppusijoituksen turvallisuutta koskevan valtioneuvoston päätöksen (398/1991) 8 §
- käytetyn ydinpolttoaineen loppusijoituksen turvallisuutta koskevan valtioneuvoston päätöksen (478/1999) 30 §.

Soveltamissäännöt

YVL-ohjeen julkaiseminen ei sinänsä muuta Säteilyturvakeskuksen ennen ohjeen julkaisemista tekemiä päätöksiä. Vasta kuultuaan asianosaisia Säteilyturvakeskus antaa erillisen päätöksen siitä, miten uutta tai uusittua YVL-ohjetta sovelletaan käytössä tai rakenteilla oleviin ydinlaitoksiin ja luvanhaltijoiden toimintoihin. Uusiin ydinlaitoksiin ohjeita sovelletaan sellaisenaan.

Kun Säteilyturvakeskus harkitsee YVL-ohjeissa esitettyjen, uusien turvallisuusvaatimusten soveltamista käytössä tai rakenteilla oleviin ydinlaitoksiin, se ottaa huomioon valtioneuvoston päätöksen (395/1991) 27 §:ssä säädetyn periaatteen. Sen mukaan *turvallisuuden edelleen parantamiseksi on toteutettava sellaiset toimenpiteet, joita käyttökokemukset ja turvallisuustutkimukset sekä tieteen ja tekniikan kehitys huomioon ottaen voidaan pitää perusteltuina.*

Jos halutaan poiketa YVL-ohjeessa esitetystä vaatimuksista, on Säteilyturvakeskukselle esitettävä muu hyväksyttävä menettelytapa tai ratkaisu, jolla saavutetaan YVL-ohjeessa esitetty turvallisuustaso.

1 Yleistä

Ydinvastuulla tarkoitetaan erityissäännöksillä järjestettyä korvausvastuuta ns. ydintapahtumien aiheuttamista vahingoista. Ydinvastuun sääntely on perusteiltaan kansainvälistä. Tämä johtuu siitä, että vakavan ydintapahtuman vahingolliset seuraukset voivat ulottua monen valtion alueelle; toisaalta on järjestettävä ydinainneiden kuljettamiseen liittyvien mahdollisten vahinkojen korvausoikeudelliset kysymykset.

Suomessa ydinvastuusta on säädetty ydinvastuulailla (484/1972). Kansainvälisesti sovittujen periaatteiden mukaisesti vastuu vahingosta on *ydinlaitoksen haltijalla*, joka Suomessa on ydinenergialaissa (990/1987) tarkoitettu luvanhaltija. Suomen rajojen ulkopuolella ydinlaitoksen haltija on se, jota on laitoksen sijaintimaan lainsäädännön mukaan pidettävä ydinlaitoksen haltijana.

Laitoksenhaltijan korvausvastuu on rajoitettu säädettyyn enimmäismäärään. Toisaalta ydinvastuun periaatteisiin kuuluu takeiden luominen sille, että korvaukseen oikeutettu voi saada ydinvastuusääntöjen mukaisen korvauksen karsimästään vahingosta. Tässä tarkoituksessa ydinlaitoksen haltija on velvollinen ottamaan *vakuutuksen* ydinvahingon varalta tai asettamaan muunlaisen turvaavan taloudellisen takuun (ydinvastuulain 23–28 §). Korvausturvaan vaikuttavat lisäksi ydinvastuulain säännökset valtiolle kuuluvasta korvausvastuusta (29–36 §).

Ydinenergialain säännökset ydinjätehuollosta rajaavat luvanhaltijan vastuuta ajallisesti. Kun ydinjätteet on hyväksytysti loppusijoitettu, omistus ja vastuu jätteistä siirtyy valtiolle (YEL 34 §). Samalla päättyy luvanhaltijan vakuutusvelvollisuus loppusijoitettujen ydinjätteiden osalta.

Luvanhaltijoilta vaadittaviin vakuutusjärjestelyihin liittyy hallinnollisia menettelyjä sekä vakuutusten hyväksyminen. Näitä asioita koskevat säännökset ovat ydinvastuulaissa. Valvontaviranomaisia ovat valtioneuvosto ja kauppa- ja teollisuusministeriö sekä Vakuutusvalvontavirasto.

Säteilyturvakeskukselle (STUK) kuuluvasta valvonnasta on säädetty ydinenergialaissa. Tässä ohjeessa esitetään STUK:n valvontaan kuuluvat menettelyt

- ydinlaitoksessa sattuvaa ydinvahinkoa koskevan vastuuvakuutuksen osalta, sekä
- ydinaineen kuljetuksen aikana sattuvaa ydinvahinkoa koskevan vastuuvakuutuksen osalta.

Tämän ohjeen tarkoitus on kuvata STUK:lle ydinenergialaissa säädetty valvontatehtävä sekä täsmentää siihen liittyvät menettelyt. Ydinvastuujärjestelmää ja muille viranomaisille kuuluvia tehtäviä selostetaan siinä määrin kuin on tarpeen STUK:lle kuuluvan tehtävän määrittämiseksi ja asemoimiseksi osana ydinvastuuvakuutusten valvonnan kokonaisuutta.

2 Kansainvälinen ydinvastuujärjestelmä

Kansainvälisen ydinvastuujärjestelmän tavoite on järjestää ydinvahinkojen korvausvastuu, vahingonkäräjän korvausturva sekä korvausprosessi mahdollisimman yhtenäisin perustein. Järjestelmän perustana ovat kansainväliset sopimukset, joiden pohjalta sopimusvaltiot ovat sääntäneet kansalliset ydinvastuulainsäädäntönsä.

Ydinvastuujärjestelmän keskeiset kansainväliset sopimukset on todettu ydinvastuulain 1 §:n alakohdissa j)–m):

- 1) Pariisissa vuonna 1960 allekirjoitettu vahingonkorvausvastuuta ydinvoiman alalla koskeva yleissopimus (*Pariisin yleissopimus*) myöhemmin tehtyine lisä- ja muutospöytäkirjoineen
- 2) Brysselissä vuonna 1963 allekirjoitettu Pariisin yleissopimuksen lisäyleissopimus (*lisäyleissopimus*) myöhemmin tehtyine lisä- ja muutospöytäkirjoineen
- 3) Wienissä vuonna 1963 allekirjoitettu yleissopimus korvausvastuusta ydinvahinkojen alalla (*Wienin yleissopimus*) sekä
- 4) Wienissä vuonna 1988 tehty Wienin ja Pariisin yleissopimusten soveltamista koskeva yhteispöytäkirja.

Pariisin yleissopimukseen liittyneet valtiot ovat pääasiassa OECD/NEA:n piirissä toimivia eurooppalaisia valtioita. Wienin yleissopimus on valmisteltu ja hallinnoitu kansainvälisen atomienergiajärjestön IAEA:n johdolla; sopimus tarkoitettiin alkuaan yleismaailmalliseksi, kaikki ydinenergian käytön piirissä olevat maat kattavaksi konventioksi. Vaikka Pariisin ja Wienin sopimukset ovat olennaiselta systematiikaltaan samankaltaiset, niissä on myös merkittäviä eroja.

Pariisin ja Wienin yleissopimusten soveltamista koskevan yhteispöytäkirjan tarkoitus on yhtenäistää ja laajentaa ydinvastuujärjestelmän maantieteellinen ulottuvuus sekä selkeyttää yleissopimusten välinen suhde. Yhteispöytäkirjassa on säännöt ydinvastuujärjestelmän soveltamisesta, kun vahinko ilmenee sellaisen valtion alueella, joka on osapuoli toisessa konventiossa kuin ydintapahtuman aiheuttaneen ydinlaitoksen kotivaltio.

Suomi on osapuoli Pariisin yleissopimuksessa ja yhteispöytäkirjassa. *Sopimusvaltiolla* tarkoitetaan tässä ohjeessa valtiota, joka on joko

- liittynyt Pariisin yleissopimukseen tai
- liittynyt Wienin yleissopimukseen ja hyväksynyt yhteispöytäkirjan.

3 Ydinvastuuasioiden hallinto ja valvonta Suomessa

3.1 Valtioneuvosto sekä kauppa- ja teollisuusministeriö

Jos luvanhaltija tahtoo vakuutuksen sijasta järjestää vahingonkorvausvastuun asettamalla muun yhtä turvaavan taloudellisen takuun, se on mahdollista ydinvastuulain 28 §:ssä säädetyn edellytyksin. Taloudellisen takuun ja siihen liittyvien korvausjärjestelyjen tulee olla valtioneuvoston hyväksymät.

Kuljetusvahinkovastuun siirrosta määrääminen ydinvastuulain 11 §:n 1 momentissa säädettyissä tilanteissa ja edellytyksin (vastuun siirto laitok-

senhaltijalta rahdinkuljettajalle) kuuluu valtioneuvostolle tai sen määräämälle viranomaiselle. Päätöksellä (VNp 511/1978) valtioneuvosto on määrännyt toimivaltaiseksi viranomaiseksi kauppa- ja teollisuusministeriön.

Ydinvastuulain 40 §:ssä on kansainvälisen ydinvastuujärjestelmän mukaiset säännökset menettelystä, jolla varmistetaan, että vahingonkorvausvastuu ydinaineiden kuljetuksen aikana mahdollisesti sattuvasta ydinvahingosta on asianmukaisesti järjestetty. Rahdinkuljettajalle on luovutettava vakuutuksenantajan tai taloudellisen takuun antajan todistus, jossa on ydinlaitoksen haltijaa ja vakuutuksen sisältöä koskevat tiedot. Todistus on varustettava merkinnällä, että todistuksessa mainittu ydinlaitoksen haltija on Pariisin yleissopimuksessa tarkoitettu laitoksenhaltija. Suomessa merkinnän antaa ydinvastuulain 40 §:ssä säädetyn mukaisesti kauppa- ja teollisuusministeriö.

Todistuksen tulee olla vahvistetun kaavan mukainen. Suomessa todistuskaavan on vahvistanut ydinvastuulain 40 §:n 2 momentin nojalla kauppa- ja teollisuusministeriö (KTMP 512/1978).

Ydinvastuulain 26 §:n säännöksillä on varmistettu, että vakuutuksenantajan vastuu ei irtisanomisen tai minkään muunkaan syyn takia lakkaa viranomaisen tietämättä. Vakuutuksenantajan vastuu pysyy voimassa kaksi kuukautta siitä päivästä, jolloin kirjallinen ilmoitus vakuutus sopimuksen lakkaamisen ajasta saapui kauppa- ja teollisuusministeriöön.

3.2 Vakuutusvalvontavirasto

Sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonalaan kuuluva Vakuutusvalvontavirasto on vakuutusvalvontaan ja tarkastukseen erikoistunut ammattiviranomainen. Ydinvastuulain 23 §:ssä säädetyn mukaisesti Suomessa olevan ydinlaitoksen haltijan otettavan vakuutuksen tulee olla Vakuutusvalvontaviraston hyväksymä.

Ydinvastuulaissa on säännöksiä (23–28 §), jotka koskevat ydinvastuuvakuutusten vakuutusoi-keudellista ja aineellista sisältöä (vakuutusvel-

voitteen sisältö, sopimusmuoto, vakuutusvastuun määrä jne.). Näiden asioiden samoin kuin vakuutuksen ehtojen ja muun vakuutusteknisen hyväksyttävyyden arvioiminen ja tarkastaminen kuuluu Vakuutusvalvontavirastolle.

3.3 Säteilyturvakeskusta koskevat säännökset

Ydinenergian käytön turvallisuuden valvonta kuuluu ydinenergiain mukaan Säteilyturvakeskukselle. YEL 55 § sisältää luettelon tehtävistä, jotka kuuluvat STUK:lle turvallisuusviranomaisena. Pykälän 3 momentissa on säädetty: *...sekä valvoa, että vahingonkorvausvastuu ydinvahingon varalta on järjestetty siitä säädetyllä tavalla.*

Lisäksi ydinenergiain laki sisältää kaksi säännöskohtaa, jotka velvoittavat STUK:n toteamaan, että vahingonkorvausvastuu ydinvahingon varalta on järjestetty siitä säädetyllä tavalla. Säännöskohdat ovat YEL 20 § 2 momentin 1 kohta (ydinlaitoksen käyttämisen aloittamisen edellytykset) sekä YEL 21 § 2 momentti (muun ydinenergian käytön aloittamisen edellytykset).

Yksityiskohtaisemmat säännökset ydinenergian käyttö -käsitteeseen sisältyvien toimintojen luovuttamisesta ja hakemusmenettelystä ovat ydinenergia-asetuksessa (161/1988). STUK:lle kuuluvien tehtävien kannalta merkittävä on YEA 8 luku (Kuljetusluvut), jossa säädetyn mukaan luvan ydinaineiden ja ydinjätteiden kuljettamiseen Suomessa tai Suomen alueen kautta myöntää Säteilyturvakeskus. Lupahakemukseen on liitettävä muun muassa selvitys vahingonkorvausvastuun järjestämisestä ydinvahingon varalta (YEA 58 §).

3.4 Säteilyturvakeskukselle kuuluva valvonta

STUK:n tehtävänä on valvoa, että vahingonkorvausvastuu ydinvahingon varalta on järjestetty siitä säädetyllä tavalla. Ydinlaitosten valvonnan osalta tähän kuuluu sen todentaminen, että

- luvanhaltijalla on voimassa oleva, asianmukaisesti hyväksytty vakuutus ydinlaitoksessa sattuvan ydinvahingon varalta.

Jos käytetään taloudellinen takuu -järjestelyä, STUK:lle kuuluu sen todentaminen, että valtioneuvosto on vapauttanut luvanhaltijan vakuutamisvelvollisuudesta ja että valtioneuvosto on hyväksynyt luvanhaltijan järjestelyt taloudelliseksi takuuksi ja korvausjärjestelyistä huolehtimiseksi siten kuin ydinvastuulain 28 §:ssä on säädetty. Taloudellista takuuta ydinvastuuvakuutuksen korvaavana järjestelynä ei ole käytännössä käytetty, joten sitä ei jäljempänä erikseen käsitellä.

Ydinaineiden kuljetusten valvonnan osalta STUK:n tehtävään kuuluu sen todentaminen, että

- kun kuljetus Suomeen tulee sopimusvaltiosta, lähettäjään laitoksenhaltijan antama ydinvastuulain 40 §:ssä tarkoitettu todistus vakuutuksesta/ taloudellisesta takuusta kuljetuksen aikana sattuvan ydinvahingon varalta on asianmukainen
- kun kuljetus Suomeen tulee muusta kuin sopimusvaltiosta, suomalaisella vastaanottaja-laitoksenhaltijalla on ydinvastuulain 40 §:ssä tarkoitettulla todistuksella osoitettu vakuutus Suomen alueella tapahtuvan kuljetuksen aikana sattuvan ydinvahingon varalta
- jos suomalainen laitoksenhaltija lähettää ydinainetta ulkomailla tai Suomessa olevalle vastaanottajalle, lähettäjällä on ydinvastuulain 40 §:ssä tarkoitettulla todistuksella osoitettu vakuutus kuljetuksen aikana sattuvan ydinvahingon varalta
- jos ydinaineita kuljetetaan Suomen alueen kautta, vakuutuksen olemassaolo osoitetaan jäljempänä kohdassa 4.3.4 sanotuin tavoin.

4 Valvontamenettely

4.1 Ydinlaitoksia koskevat vastuuvakuutukset

Luvanhaltijan tulee huolehtia siitä, että STUK:lle toimitetaan ohjeessa YVL 1.2 esitettyä tiedoksi -menettelyä noudattaen jäljennös voimassa olevasta vakuutuskirjasta ja sen liitteistä ennen vakuutuskauden alkamista.

Vakuutusasiakirjojen yhteydessä tulee toimittaa asiakirjat, jotka osoittavat, että Vakuutusvalvontavirasto on ydinvastuulain 23 §:n nojalla hyväksynyt vakuutuksen. Hyväksynnän tulee kattaa vakuutus kokonaisuutena; sekä vakuutuskirjan että sen liitteiden on oltava Vakuutusvalvontaviraston hyväksymät.

Silloin kun asianmukaisesti hyväksytyn vakuutuksen voimassaoloa jatketaan (vakuutuksen muotoa, sisältöä tai ehtoja muuttamatta), ei näin uudistetulle vakuutukselle tarvitse hankkia erikseen hyväksyntää. Riittää, kun toimitetaan uudistettu vakuutuskirja ja sen mukana kappale Vakuutusvalvontaviraston aikaisemmasta hyväksynnästä.

Vakuutusvalvontaviraston hyväksynnän osoittavat asiakirjat tulee toimittaa STUK:lle aina kun vakuutukseen on tehty muutoksia, joko ydinvastuulaisissa säädettyjen tai sen nojalla asetettujen vaatimusten muuttumisen johdosta tai muusta syystä.

STUK ilmoittaa kirjeellä luvanhaltijalle vastaanottaneensa sille toimitetut vakuutusasiakirjat sekä vakuutuksen hyväksynnän osoittavat asiakirjat.

4.2 FiR-tutkimusreaktori

Valtiolla ei ole ydinvastuulain mukaista vakuutamisvelvollisuutta (ydinvastuulain 28 § 1 momentti). Näin ollen sitä, mitä edellä on sanottu ydinlaitoksia koskevista vastuuvakuutuksista, ei sovelleta Valtion teknillisen tutkimuskeskuksen (VTT) hallinnassa olevaan FiR-tutkimusreaktoriin.

4.3 Ydinaineiden kuljetuksia koskevat vastuuvakuutukset

4.3.1 Kuljetus Suomeen sopimusvaltiosta

Luvanhaltijan tulee ydinenergia-asetuksessa säädetyn kuljetuslupan käsittelyn yhteydessä toimittaa ydinvastuulain 40 §:ssä tarkoitettu, lähetettävä vakuutuksenantajan todistus. Lu-

vanhaltijan on osaltaan varmistauduttava siitä, että todistus on alkuperältään luotettava ja sisällöltään asianmukainen.

Jos todistus toimitetaan muista kuljetuslupa-asiakirjoista erillisenä lähetyksenä, se voidaan toimittaa ohjeen YVL 1.2 mukaista tiedoksi -menettelyä noudattaen. STUK toteaa, että todistuksen muoto on määräysten mukainen, että todistuksessa on määräysten mukaiset tiedot, ja että siinä on lähetettävämaan asianomaisen viranomaisen merkintä kuljetusvahingosta vastavan laitoksenhaltijan statuksesta.

4.3.2 Kuljetus Suomeen muusta kuin sopimusvaltiosta

Luvanhaltijalla tulee olla Vakuutusvalvontaviraston hyväksymä, Suomen alueella tapahtuvan kuljetusvahingon varalta otettu vakuutus. Vakuutus voi olla erillinen siten kuin ydinvastuulain 23 §:n 3 momentissa on säädetty. Näissä tilanteissa vakuutusasiakirjat ja hyväksyntä-asiakirjat toimitetaan STUK:lle viimeistään kuljetusta koskevan lupakäsittelyn yhteydessä.

Silloin kun luvanhaltija järjestää vastuunsa ydinaineiden kuljetuksen aikana sattuvan ydinvahingon varalta siten, että kuljetusvakuutus

- on osa laajempaa, myös muita toimintoja kattavaa ydinvastuuvakuutuskokonaisuutta, tai
- kattaa luvanhaltijan vakuutusvastuun piiriin kuuluvat ydinaineiden kuljetukset kokonaisuutena vakuutus sopimuksessa määrätyn vakuutuskauden ajan,

vakuutusasiakirjat ja Vakuutusvalvontaviraston hyväksynnän osoittavat asiakirjat toimitetaan STUK:lle viivytyksettä kun vakuutus sopimus on tehty sekä aina kun vakuutukseen on tehty muutoksia.

Mikäli asianmukaisesti hyväksytyn vakuutuksen voimassaoloa jatketaan sellaisenaan (uusi vakuutuskausi vakuutuksen muotoa, sisältöä tai ehtoja muuttamatta), ei näin uudistetulle vakuutukselle tarvitse hankkia erikseen hyväk-

syntää. Riittää, kun toimitetaan uusi vakuutuskirja ja sen mukana kappale aikaisemmasta hyväksynnästä.

Kuljetusvakuutuksen muodosta ja kestosta riippumatta tulee jokaista yksittäistä kuljetusta koskevan lupakäsittelyn yhteydessä toimittaa STUK:lle säädetyn kaavan mukainen vakuutusenantajan todistus. Todistuksessa on oltava ydinvastuulain 40 §:ssä tarkoitettu kauppa- ja teollisuusministeriön merkintä.

4.3.3 Suomalaiselta luvanhaltijalta lähtevä kuljetus

Kun suomalainen luvanhaltija (laitoksenhaltija) lähettää ydinaineita kuljetettavaksi ulkomailla tai Suomessa olevalle vastaanottajalle, sovelletaan kohdassa 4.3.2 esitettyjä menettelyohjeita.

4.3.4 Kauttakuljetukset

Suomen alueen kautta tapahtuvien ydinainesten kuljetusten tyyppitilanteita ydinvastuulain 7–11 §:n säännösten kannalta katsottuna ovat:

- 1) joko ydinaineen lähettäjä tai sen vastaanottaja, tai kumpikin, on sopimusvaltiossa toimiva laitoksenhaltija, sekä
- 2) kumpikaan ei ole sopimusvaltiossa toimiva laitoksenhaltija.

Molemmissa tilanteissa kauttakuljetukseen on oltava ydinenergialaissa ja -asetuksessa säädetyn mukainen lupa, jonka hakemisesta ja käsittelystä on säädetty tarkemmin asetuksen 7b luvussa sekä 8 luvussa. Lupahakemus toimitetaan STUK:lle, joka oheistaen lausuntonsa siirtää asian kauppa- ja teollisuusministeriölle, kun lupapäätöksen tekeminen kuuluu ministeriölle.

Kohdassa 1 tarkoitetuissa tilanteissa luvan hakemusasiakirjoihin on liitettävä ydinvastuulain 40 §:ssä tarkoitettu vakuutuksenantajan todistus, jossa on kuljetusvahingosta vastuussa olevan laitoksenhaltijan kotivaltion toimivaltaisen viranomaisen merkintä laitoksenhaltijan statuksesta. Jos todistus toimitetaan erillään varsinaisesta lupahakemuksesta, tulee lähetekirjeen olla luvan hakijan nimenkirjoitusoikeutetun vastuuhenkilön allekirjoittama.

Kohdassa 2 tarkoitetuissa tilanteissa kuljetusluvan haltija rinnastetaan ydinvastuulain 8 §:n 3 momentin mukaisesti laitoksenhaltijaan. Häneen nähden ovat säännöksessä sanotulla tavalla voimassa ne ydinvastuulain säännökset, jotka koskevat Suomessa olevaa ydinlaitoksen haltijaa. Kauttakuljetuslupaa hakevan tulee toimittaa STUK:lle asiakirjat, jotka osoittavat, että hänellä on voimassa oleva, Vakuutusvalvontaviraston ydinvastuulain 23 §:n nojalla hyväksymä vakuutus kuljetusvahingon varalta.

5 Viitteet

- 1 Atomivastuulakikomitean mietintö. Komiteanmietintö 1969: A 17.
- 2 Hallituksen esitys Eduskunnalle Pariisissa vahingonkorvausvastuusta ydinvoiman alalla tehtyyn yleissopimukseen ja siihen liittyvään, Brysselissä tehtyyn lisäyleissopimukseen sisältyvien eräiden määräysten hyväksymiseksi sekä atomivastuulaiksi. 1972 vuoden valtiopäivät n:o 41.
- 3 Ståhlberg Pauli, Ydinvastuusta. Vahingonkorvausoikeudellinen tutkimus erityisesti ydinvoimalaonnettomuudesta aiheutuvien vahinkojen varalta. Vammala 1993.